

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **nezl. G. H. P.**, státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 834/8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, ve věci žaloby na ochranu před nečinností,

takto:

I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 16.2.2016 o povolení k trvalému pobytu na území České republiky ve lhůtě 30ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14.342,- Kč ve lhůtě 30ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta se sídlem v Brně, Příkop 834/8.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal soudní ochrany před nečinností žalovaného jakožto správního orgánu. Žalobce uvedl, že dne 16.2.2016 podal žádost o udělení povolení k trvalému pobytu na území ČR a v rozporu s ustanovením § 169 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, v platném znění (dále jen zákon o pobytu cizinců) správní orgán o žádosti nerozhodl do 180 dnů ode dne jejího podání. Na základě žádosti žalobce o provedení opatření proti nečinnosti bylo opatřením proti nečinnosti vydaným nadřízeným správním orgánem dne 9.11.2016 žalovanému příkázáno, aby do 180 dnů ode dne doručení

opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí. Tato lhůta rovněž marně uplynula a ke dni podání žaloby nebylo ve věci rozhodnuto.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že v posuzované věci je řízení usnesením ze dne 11.6.2017 přerušeno (§ 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění) a žadateli byla poskytnuta lhůta 30ti dnů od doručení usnesení k odstranění vad žádosti. Výzva byla právnímu zástupci žalobce doručena dne 12.6.2017. Právní zástupce byl také vyrozuměn o možnosti nahlédnout do správního spisu, do něhož bylo nahlédnuto dne 16.6.2017. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgán nadále provádí nezbytné úkony ke zjištění skutečného stavu ve věci. Žalovaný navrhl odmítnutí žaloby pro předčasnost, resp. její zamítnutí pro nedůvodnost.

K dotazu soudu na aktuální stav řízení žalovaný sdělením ze dne 7.9.2017 informoval soud, že žalobci bylo dne 2.8.2017 uděleno povolení k trvalému pobytu č.j. OAM-7167-24/TP-2017 s tím, že povolení k pobytu mu bude vydáno na Odboru azylové a migrační politiky MV ČR ve Frýdku-Místku po obdržení víza na zastupitelském úřadě a po příjezdu do ČR, kde má povinnost se do 3 dnů ohlásit u příslušné organizační složky MV. Přílohou tohoto sdělení je předkládací zpráva k vydání povolení k trvalému pobytu ze dne 2.8.2017 č.j. OAM-7167-24/TP-2017 a výpis z cizineckého evidenčního systému.

Žalobce ve vyjádření ze dne 12.9.2017 uvedl, že na podané žalobě trvá, když o jeho žádosti nebylo doposud žalovaným rozhodnuto. Řízení je ukončeno až dnem vydání průkazu povoleného pobytu. Současně žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 22.8.2017 č.j. 9 Azs 128/2017.

Podle ust. § 169 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění platném ke dni 31.5.2017, pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 180 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.), ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 16.2.2016 prostřednictvím své matky jako zákonné zástupkyně žádost o vydání povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny na zastupitelském úřadu ČR v Hanoji. Dne 11.10.2016 podal žalobce žádost o učinění opatření proti nečinnosti adresovanou nadřízenému správnímu orgánu Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců. Nadřízený správní orgán vydal dne 9.11.2016 pod č.j. MV-138405-2-SO-2016 opatření proti nečinnosti, jímž uložil žalovanému, aby ve lhůtě 180 dnů ode dne doručení opatření proti nečinnosti vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce. Žádostí ze dne 15.5.2017 požádal žalobce o informaci o stavu řízení. Žádostí ze dne 7.6.2017 požádal žalobce o umožnění nahlédnutí do správního spisu. Dne 11.6.2017 žalovaný vydal výzvu k odstranění vad žádosti k povolení k trvalému pobytu č.j. OAM-07167-13/TP-2017 a usnesením z téhož dne č.j. OAM-7167-14/TP-2017 určil žalobci lhůtu 30 dnů k odstranění vad žádosti a současně řízení na tuto dobu přerušil. Dle úředního záznamu ze dne 16.6.2017 č.j. OAM-7167-16/TP-2017

zástupce žalobce nahlédl do spisového materiálu. Dne 2.8.2017 pod č.j. OAM-7167-24/TP-2017 byla žalovaným vydána předkládací zpráva k vydání povolení k trvalému pobytu, v níž je mj. uveden návrh vyřízení žádosti, a to, že pokud v době do vydání rozhodnutí nevyjdou najevo nové skutečnosti, které by byly důvodem pro zamítnutí žádosti nebo zastavení řízení a bude-li zaplacen konzulární poplatek za přijetí žádosti, navrhuje se vydat povolení k trvalému pobytu podle ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

Podle ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje o žalobě proti nečinnosti správního orgánu na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Dle sdělení žalovaného ze dne 2.8.2017 bylo žalobci uděleno povolení k trvalému pobytu, což dokládá předkládací zprávou k vydání povolení k trvalému pobytu č.j. OAM-7167-24/TP-2017. Krajský soud má shodně s žalobcem za to, že tuto předkládací zprávu nelze považovat za rozhodnutí ve věci. Z jejího obsahu je toliko zřejmé, že nebyl zjištěn zákonný důvod, proč by povolení trvalého pobytu žalobce nemohlo být vydáno při splnění zákonných podmínek. Předkládací zprávu však nelze považovat za rozhodnutí ve věci.

Obdobnou situací se zabýval NSS v rozsudku ze dne 22.8.2017 č.j. 9 Azs 128/2017-32, v němž uvedl, že *„Podáním žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu se zahajuje jediné řízení, a to řízení o této žádosti. Řízení končí buď vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu, zamítnutím žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, anebo zastavením řízení.“* Mezikrok *„spočívající ve vydání víza k pobytu nad 90 dní za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, nelze považovat za konečné rozhodnutí ve věci, neboť udělením tohoto víza nelze ukončit řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu“*. Ačkoliv v citovaném rozsudku je předmětem řízení žádost o povolení k dlouhodobému pobytu, lze uvedenou argumentaci analogicky vztáhnout také na řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu. NSS v citovaném rozsudku rovněž výslovně uvedl, že předkládací zprávu nelze považovat za končené rozhodnutí v dané věci. Ke stejnému závěru dospěl krajský soud v nyní posuzované věci, kdy je posuzovaná procesní situace prakticky totožná, a proto na ni lze aplikovat citované závěry. Soud neshledal žádné skutkové ani právní důvody, pro které by se od citovaného judikátu měl odchýlit.

Na základě uvedené argumentace shledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto podle ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému vydat rozhodnutí o žádosti žalobce s tím, že s přihlédnutím ke stadiu řízení a okolnostem daného případu považuje za přiměřenou lhůtu 30ti dnů, která počne běžet od právní moci tohoto rozsudku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů v řízení. Náklady řízení sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a dále z nákladů spojených s právním zastupováním, a to za 3 úkony právní služby po 3.100,- Kč a třikrát režijní paušál po 300,- Kč (§ 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění). Náklady právního zastoupení, které činí 10.200,- Kč, byly zvýšeny podle ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen zaplatit podle

zvláštního právního předpisu, tj. na částku 12.342,- Kč. Celkově činí náklady řízení 14.342,- Kč.

Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.) týkající se nabytí právní moci rozhodnutí stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. za použití ust. § 64 s.ř.s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 14. září 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu